

[Jytte Andersen]

For det første er der ikke taget stilling til eller truffet beslutninger om, hvorvidt de nuværende UTB-udvalg skal nedlægges. De skal fortsat bestå. Vi har et lovgivningsgrundlag nu, som ikke er fundamentalt ændret i forhold til UTB, for der er UTB før 1. arbejdstilbud, der er uddannelsesydelse osv. Det er den ene tilkendegivelse, jeg mener der er brug for at arbejdsministeren sender ud, ikke bare her i Folketinget, men også til sit system.

Det andet, der er brug for en tilkendegivelse om, er, at det ikke er sådan, at UTB-kurserne fjernes fra 1. januar. Det er faktisk sådan, at der er afsat 275 mio. kr., altså lige præcis det samme, som blev afsat sidste år, til UTB-aktiviteter, og den eneste ændring er, at der ikke er forbundet en ret og en pligt til de UTB-kurser. Derfor er det nødvendigt, at uddannelsesinstitutionerne får at vide, at de ikke skal aflyse kurser fra 1. januar.

Det tredje, jeg vil nævne, og som har skabt måske ikke så megen uro, men så iver hos nogle uddannelsesfolk, er spørgsmålet om, hvad de 200 mio. kr., som kommer fra Feriefondens afkast, som vi lige har drøftet, skal bruges til. Dette spørgsmål er der ikke truffet nogen beslutning om. Der skal i januar måned forhandles om, hvorvidt det skal være i arbejdsmarkedsuddannelserne, i Kulturudvalget, i Undervisningsudvalget, eller det skal være i sammenhæng i nogle uddannelsesforløb. Det er faktisk noget, der først skal træffes beslutning om i januar måned, så det kan ikke nytte noget, at nogen forgriber sig på de 200 mio. kr., hverken før vi har dem, eller før vi har taget stilling til, hvad de skal bruges til.

Det fjerde, jeg vil nævne, er, at også hvad angår de 200 mio. kr., der er afsat til særligt udsatte grupper, skal der forhandles om, hvor meget der skal gå til uddannelsesaktiviteter, og hvor meget der måske skal køres igennem i forhold til et regionsforsøg eller i forhold til en incitamentsordning. Heller ikke om de 200 mio. kr. er der indtil nu truffet nogen beslutninger, og det tror jeg ville være nyttigt at få signaleret ud.

Til allersidst vil jeg indstændigt bede arbejdsministeren om at fjerne den utryghed, der er forbundet med, at man tilsyneladende ikke har nået at give besked fra Finansministeriet til Arbejdsministeriet, når det drejer sig om de 53 mio. kr. på EIFU-kurserne. Der blev i fredags

truffet en beslutning, der gik ud på, at den besparelse skal fjernes. Der er ingen besparelser i arbejdsmarkedsuddannelsessystemet, og det er nødvendigt, at man fra i dag fjerner den misforståelse, som ligger ude i systemet, og som i øvrigt også er indeholdt i de ændringsforslag til finanslovsforslaget, som ligger ovre i vores bokse.

Min opfordring til arbejdsministeren er altså at få signaleret en pressemeddelelse eller noget andet ud til omverdenen, der skaber ro og afklaring på de fem punkter, jeg her har nævnt. Det tror jeg der er brug for, hvis vi skal komme igennem de forhandlinger, der ligger foran os, i nogenlunde ro og værdighed.

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

Jeg er desværre nødt til at korrigere min forligspart. Fru Jytte Andersen kom til at bruge formuleringen om forslaget »at det er i og for sig godt nok«. Det må jeg kraftigt tage afstand fra. Forslaget er godt, og det håber jeg vi er enige om.

Så siger fru Jytte Andersen, at der er behov for nogle tryghedsskabende foranstaltninger, så de ledige er klar over, hvordan retstilstanden vil være, når dette her er vedtaget. Jeg skal gerne give tilsagn om, at vi så hurtigt som overhovedet muligt får signaleret ud til vores forskellige systemer, hvad det er, der bliver vedtaget ved tredjebehandlingen her i Tinget, og hvad konsekvensen heraf vil være i praksis.

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Jeg vil gerne sige til arbejdsministeren, at også jeg synes, at forslaget er godt. At det er godt nok, var bare en anden måde at sige det på. Det er godt, og det er også derfor, vi er så bekymrede over, hvis det skal skabe nogen som helst uro.

Jeg siger tak for tilsagnet fra arbejdsministeren om at klargøre de punkter, jeg har nævnt, som skaber uroen, og tak for, at det vil ske – det kunne jeg også høre på arbejdsministeren – så hurtigt som overhovedet muligt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

§§ 1 og 2